

Ikt. sz.: FMB/50-1/2013.

FMB-20/2013. sz. ülés
(FMB-119/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Foglalkoztatási és munkaügyi bizottságának**
2013. szeptember 23-án, hétfőn, 9 óra 37 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	6
A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény szabályozásával összefüggő átmeneti rendelkezésekről szóló T/12141. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita).....	6
<i>Kósa Lajos (Fidesz) szóbeli kiegészítése előterjesztőként.....</i>	<i>7</i>
<i>Dr. Modori László helyettes államtitkár (NGM) állásfoglalása.....</i>	<i>8</i>
<i>Kérdések, vélemények.....</i>	<i>8</i>
<i>Kósa Lajos (Fidesz) reflexiói</i>	<i>11</i>
<i>Dr. Modori László helyettes államtitkár (NGM) reflexiói</i>	<i>12</i>
<i>Határozathozatal.....</i>	<i>14</i>
Egyebek.....	14

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény szabályozásával összefüggő átmeneti rendelkezésekről szóló törvényjavaslat (T/12141. szám)
(Kósa Lajos (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Gúr Nándor** (MSZP), a bizottság elnöke

Kara Ákos (Fidesz), a bizottság alelnöke
Varga József (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Czira Szabolcs (Fidesz)
Kontur Pál (Fidesz)
Kovács Ernő (Fidesz)
Patay Vilmos (Fidesz)
Polics József (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP)
Spaller Endre (KDNP)
Dr. Nemény András (MSZP)
Bertha Szilvia (Jobbik)
Egyed Zsolt (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Kara Ákos (Fidesz) megérkezéséig Patay Vilmosnak (Fidesz)
Nagy István (Fidesz) Kovács Ernőnek (Fidesz)
Szedlák Attila (Fidesz) Kontur Pálnak (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz) megérkezéséig Karvalics Ottónak (KDNP)
Spaller Endre (KDNP) megérkezéséig Karvalics Ottónak (KDNP)
Kiss Péter (MSZP) Gúr Nándornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Kósa Lajos (Fidesz)

Dr. Modori László helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelentek

Dr. Jáczku Tamás főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Dr. Moskó Mónika főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Dr. Szegedi Piroska helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Hazafi Zoltán főosztályvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 37 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

GÚR NÁNDOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Kézcsókom, szép napot kívánok mindenkinek, szervusztok! Javaslom, hogy kezdjük meg a mai bizottsági ülésünket.

A mai bizottsági ülésünk keretei között két napirendi pont tárgyalására teszek javaslatot. Az elektronikus formában megküldött meghívóban is e két napirendi pont szerepel, amelyekről a képviselőtársaimat kérdezem majd, miután a jelenléti ív alapján a határozatképességet megállapítom. Az látható, hogy határozatképesek vagyunk.

Én helyettesítem Kiss Pétert, azt látom, hogy Varga József alelnök úr helyettesíti Patay Vilmost, Nagy Istvánt Kovács Ernő képviselőtársam helyettesíti, Szedlák Attilát Kontur Pál képviselőtársam, Vécsey Lászlót pedig Karvalics Ottó, azaz 17 kézzel fogunk dolgozni a mai nap folyamán. A határozatképességünk rendben van.

A napirend elfogadására teszek tehát javaslatot. Kérdezem a képviselőtársaimat, kik azok, akik az elektronikus formában megküldött meghívóban szereplő két napirendi pont tárgyalását elfogadják. Akik igen, kérem, ezt kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Úgy látom, egyhangú. Ellene? Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Nem volt. Egyhangú.

A tárgyalási időkeretre teszek javaslatot. Alelnök úr, azt gondolom, fél órában a bizottság ülésünket realizálni tudjuk. *(Varga József: Böven.)* Köszönöm szépen. Ilyen értelemben egy félórás időtartamra teszek javaslatot.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény szabályozásával összefüggő átmeneti rendelkezésekről szóló T/12141. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita)

Nincs más hátra, mint az, hogy az alapvetések megállapítása mellett, mármint hogy tartva a szokásjogot, felváltva, először az ellenzéki oldal – nagyjából azonos időkeret biztosítása mellett – megszólalási lehetőségét megteremtve, rátérjünk az 1. napirendi pont tárgyalására. Az 1. napirendi pont döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, illetve általános vitára való alkalmasságáról. Kósa Lajos – akit üdvözlök a bizottsági ülés keretei között –, a Fidesz képviselőjének önálló indítványa került az asztalunkra, ezt fogjuk 1. napirendi pontként tárgyalni. A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény szabályozásával összefüggő átmeneti rendelkezésekről szóló törvényjavaslatról van szó, amely T/12141. szám alatt fut.

Még egyszer üdvözlöm a képviselőtársamat a bizottsági ülésen. Tárgysorozatba-vételről, illetve általános vitáról esik majd szó. Azt szeretném a képviselőtársaim felé jelezni, hogy a szokásoknak megfelelően azt javaslom, úgy tárgyaljuk majd a napirendi pontot, hogy mindaz, ami a tárgysorozatba-vételről elhangzik, az általános vitában elhangzottként is számításba vételre kerüljön, egyszerűen azért, hogy ne kelljen folyamatos ismétlésekbe bocsátkozni. Természetesen a szavazásnál különválnak majd a dolgok a tárgysorozatba-vétel és az általános vitára való alkalmasság tekintetében, ha a tárgysorozatba-vétel megtörténne.

A napirendi ponthoz illetően tisztelettel köszöntöm a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről dr. Modori László helyettes államtitkár urat, dr. Jáczy Tamás főosztályvezető urat, dr. Moskó Mónika főosztályvezető-helyettes asszonyt, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium részéről pedig dr. Szegedi Piroska helyettes államtitkár asszonyt és dr. Hazafi Zoltán főosztályvezető urat. Köszönöm szépen az ittélüket. Majd az álláspontjuk rögzítését is köszönni fogom a napirendi pont zárásakor.

Először az előterjesztőnek, Kósa Lajosnak adnám meg a szót. Képviselő úr, parancsoljon!

Kósa Lajos (Fidesz) szóbeli kiegészítése előterjesztőként

KÓSA LAJOS (Fidesz), előterjesztő: Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Egy abszolút gyakorlatias problémát szeretnék megoldani. Azon munkavállalóknak, akiknek olyan jellegű a munkájuk – akár a közszolgálatban dolgoznak, akár az Mt. alá tartozó munkahelyen –, hogy a korábbi időszakban nem nagyon tudták kiadni nekik a szabadságot, érthetően általában olyan a munkájuk, hogy most, amikor megváltoztak a munkaügyi szabályok, szintén nehéz nekik kiadni a szabadságot. Teljes mértékben támogatom, hogy bevezetjük azt az eljárást, hogy igenis a tárgyévben ki kell adni a szabadságot, ez teljesen rendben van, csak a múltban felhalmozódott egy csomó szabadság, általában nem vezetőknél, hanem olyan beosztásban dolgozó embereknél, akiket a munkaszervezés okán nehezen tudtak pótolni: raktáros, áruátvevő, közszolgálatban sofőr, aki megy akkor, amikor a főnöke, és a helyettesítése nincs megoldva. Felhalmozódott egy csomó szabadságuk, és az a sajátos helyzet állt elő, hogy nem tudjuk nekik kiadni most sem. Nekünk van jó néhány olyan munkatársunk Avasnál, például a számviteli vezetőnk, aki nem is nagyon szeret szabadságra menni, nem igényelte, nem követelte, amíg meg lehetett ezt váltani, addig megváltottuk, most pedig nem tudok vele mit csinálni. Pont a zárásakor, a költségvetés előkészítésekor nem tudok neki kiadni 72 nap szabadságot, ami felgyülemlett.

Ezt a problémát próbáljuk kezelni azzal, hogy a múlt lezárásaként – miután az átmeneti szabályozás ezeket a problémákat nem kezelte – tegyük lehetővé, hogy a korábban felgyülemlett szabadságot valamilyen technikával ki tudjuk adni, meg tudjuk váltani, ha a munkavállaló és a munkáltató megegyezik. Hogy ezt teljes egészében kiadjuk, csak részben adjuk ki, és azt mondjuk, hogy 30 napot kivesz, a többit kifizetjük, és akkor az év hátralévő részében azt ki lehet adni, ez alkérdés. Én ezt a problémát szeretném megoldani, mert általában ezek az emberek jó munkatársak, nem kéne velük kitolni. Ahogy nézegettük, jó néhány munkatársunknak csak úgy tudnánk a jelenlegi formában kifizetni a dolgot, hogy valamilyen mondvcsinált oknál fogva megszüntetnénk a munkaviszonyt, akkor ki lehet fizetni a felgyülemlett szabadságot, majd valamilyen más jogcímen, kerülőúton megoldanánk az alkalmazását. Nem kell ilyeneket csinálni, én is azt mondtam, hogy próbáljuk meg a szabályokat módosítani.

Tudomásul véve a tárca álláspontját, én is láttam – ez általam ugyan nehezen követhető, de ők azt állítják –, hogy ez nemzetközi, általunk aláírt szerződésbe ütközik, de próbáljuk meg akkor úgy módosítani az általam tett javaslatot, hogy ha lehet, ne okozzunk ilyen galibát, csak segítsünk ezeken az embereken.

Itt hívnám fel a figyelmet arra az aggodalomra, hogy a vezető beosztású emberek most valami irdatlan lét kapnak, mert általában a vezető beosztású embereknél szokott az lenni, hogy sok szabadság gyülemlik fel, azonban itt a 98 százalékos különadóról szóló szabályozás él, tehát semmi esély nincs arra, hogy bárki nagy pénzt kapjon, mert azt visszaveszi az állam.

Az más kérdés, hogy a munkáltató nem jár nagyon jól, mert kifizeti a pénzt, aztán az államnak visszaadja, de – zárójel bezárva – ilyen veszély nincs.

Arra kérem a nagytiszteletű bizottságot, hogy támogassa ennek a problémának a megoldását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselőinek adom meg a szót. Parancsoljanak!

Dr. Modori László helyettes államtitkár (NGM) állásfoglalása

DR. MODORI LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Annyit szeretnék előljáróban mondani magával a kezdeményezéssel kapcsolatban, hogy tényleg valós problémáról beszél, hiszen mindannyian tudjuk, hogy milyen mértékű szabadság halmozódott fel, amit a munkáltatók vagy nem tudtak, vagy nem akartak kiadni, és a szándékát is értjük. A szándékával és az indokoltságával maximálisan egyetértünk.

Arra próbáltunk utalni abban az anyagban, amelyet előkészítettünk, hogy a probléma megoldásának viszont vannak nemzetközi jogi és közösségi jogi korlátai. Az a legfontosabb része a dolognak, hogy az alapszabadságra vonatkozóan olyan előírások vannak – irányelvi előírás, illetve ILO-egyezmény, amit mi magunk is aláírtunk és kihirdettünk –, amelyek alapján az alapszabadságnál nincs lehetőség ilyen jellegű konstrukció alkalmazására. Csak arra van lehetőség, amit a hatályos szabályozásban az ágazat ennek megfelelően szabályozott is, hogy a jogviszony megszűnése esetén kerülhessen megváltásra.

Arra próbálok utalni, hogy egyetértünk az előterjesztéssel, viszont finomhangolásra lenne szükség. Hogy teljesen világos és egyértelmű legyen, az Mt. szerint 20 nap az alapszabadság, a közszolgálatban 25 nap, és a 20, illetve 25 nap fölötti szabadságot – tehát aki hosszabb ideje dolgozik, és arra még jön szabadság, illetve mondjuk vezetőként dolgozik, és ezért jön még az alapszabadságra szabadság, azt a részét – tulajdonképpen ki lehetne adni, meg lehetne váltani ezzel a konstrukcióval, amit Kósa úr javasol, viszont a többenél, az alapszabadságnál sajnos ez a konstrukció ilyen formában nem járható. Így lehetne tulajdonképpen pontosítani és összhangba hozni a közösségi jogi szabályozással és a nemzetközi jogi kötelezettségeinkkel. Illetve van e tekintetben alkotmánybíróági határozat, tehát alkotmányossági szempontból is pont ezekre a kötelezettségekre vonatkozóan aggályos lenne. Így lehetne tulajdonképpen jogszerűvé tenni, és ezekre a szabadságokra lehetne alkalmazni ezt a konstrukciót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány részéről más kiegészítő vélemény? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Köszönöm.

A képviselőtársaimnak adom meg a szót. Javaslom, hogy a kérdés, észrevétel egy körben hangozzék el. *(Jelzésre:)* Bertha Szilvia, parancsoljon!

Kérdések, vélemények

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm a bizottsági ülésen részt vevőket.

Annyi csemege hangzott el, hogy nem is tudom, mire csapjak le először. El szeretném mondani, az, hogy a kormány azt sajnálja, hogy nem lehet ebbe még az alapszabadságot is bevonni, egyszerűen felháborító. A szabadság intézménye azért jött létre, hogy a dolgozók tudjanak regenerálódni, a családjukkal lenni. Ha ezt megvonják, annak egyenes

következménye lesz, hogy előbb-utóbb kimerülnek, különösen ilyen túlóraarányok mellett, aminek sokkal nagyobb költségei lesznek, mint ami adott esetben a normális létszámgazdálkodással járna. Ugye, itt az a probléma, hogy alultervezték a létszámot, jellemzően a multiknál és a közsférában, ezért van az, hogy nem tudták kivenni az emberek a szabadságot, és már nyilván látják a munkáltatók, hogy amennyiben ezt ki kell adniuk év végéig, ezt nem fogják tudni, tehát nagy gondok lesznek a működésben. Hogy ezt így akarják orvosolni, hogy az emberektől elveszik a szabadságot – mert ha tetszik, ha nem, ez ezt jelenti, mert az emberek nem fognak tudni odaállni és azt mondani a munkáltatónak, hogy „de én nem egyezek bele”, mert akkor jön a következő megoldás, hogy megkapja a felmondólevelét, és majd úgy fizetik ki neki – nyilvánvalóan egy teljesen abszurd javaslat. Helyette majd jön a táppénz és jönnek a tb-költségek, amikor a dolgozók végleg kimerülnek.

Arról nem is beszélve, hogy az emberek tervezik az éves szabadságot, nyilván nagyon sokan vannak, akik az alapszabadságot már kivették, és a pótszabadságot – ami mondjuk a gyerekek után jár, vagy az életkoruk miatt, vagy mert vezetők – tervezték a karácsonyi időszakra. Tehát ha a munkáltató úgy gondolja, hogy nekik dolgozniuk kell, akkor nekik nem lesz karácsonyi időszak, és a gyerekekkel a téli szünetet oldják meg úgy, ahogy akarják. Ezek például a családon belüli vonatkozások.

Én azt tudnám javasolni, hogy mivel úgyis elég magas a munkanélküliség, a kormány úgyis munkahelyeket akar teremteni, sokkal inkább a normális létszámgazdálkodásra kellene mind a cégeket, mind a közsférát rászorítani, hogy ne alultervezett legyen a létszám, és ne úgy vegyék, hogy ez tulajdonképpen egy nagyon olcsó túlmunka, amit így be lehet iktatni, hiszen nem kell fizetni a pótlékot, hanem távolléti díjon meg lehet váltani, tehát ilyen áron túlórázthatják az embereket. Ez teljesen abszurd. Persze hogy nemzetközi jogszabály vonatkozik arra, hogy ne lehessen elvonni a szabadságot, pont ezért. Igazából nem is értjük, hogy merülhetett fel ilyen.

Azt szeretném megkérdezni, hogy ha egyszer ez egy régi, halmozódó helyzetet próbál most rendbe tenni, akkor miért nem azt mondja akár a kormány, akár a képviselőtársam, aki benyújtotta ezt a javaslatot, hogy az éves szabadságot – nem az alapszabadságot, hanem ami ebben az évben jár az embereknek – vehessék ki, és az úgymond régről felhalmozódottat ne. Én ilyenről nem tudok, mert a szabadságot alaphelyzetben mindig ki kellett adni az adott évben. Várnám a választ, hogy mi az a régóta felhalmozódott, amit most próbálnak így kompenzálni vagy kiváltani, és hogy miért nem azt mondják, hogy az ez évre járó szabadság – benne a pótszabadsággal és minden extrával – járjon, és az a fölöttit válthassák meg, mert ez lenne a logikus megoldás.

Azt hiszem, hogy ennyi elsőre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Spaller képviselőtársam, parancsoljon!

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Ha jól értem, akkor ezen túl kötelező lesz kiadni az éves szabadságot a tárgyévben. Amiről most beszélünk, az egy olyan probléma, ami a múltban merült föl, a múltban halmozódott föl egy csomó ki nem adott szabadság. Amikor a képviselőtársam kórházi ellátásról, betegszabadságról, táppénzről, meg én nem tudom, miről beszél, akkor azt nem ez a szabály fogja okozni, hanem ha volt ilyen, akkor a múltban okozta ezt a korábbi szabályozás, ami nem kötelezte a munkaadókat arra, hogy kiadják tárgyévben a szabadságot. Ez megváltozott.

Az a kérdés, hogy most van egy helyzet, az, hogy főlhalmozódott egy csomó ki nem adott szabadság – amit nyilván mi sem gondolunk helyesnek, hogy ez így főlhalmozódott, de mit van mit tenni, főlhalmozódott –, ezt hogyan lehet rendezni. Ahogy a képviselőtársam mondta, életszerű dolog-e az, valaki elmegy két és fél hónapra, mint amit az említett esetben mondott – sőt, 72 nap nem is két és fél hónap, hanem annál jóval több –, és ha ezt nem kapja meg, akkor táppénzre kell-e feltétlenül mennie, vagy jobban jár esetleg, ha megkapja ezt pénzben, és a jövő évi rendes szabadságát már kötelező kivennie, nem kötelező a családdal töltenie, de kötelező kivennie, és regenerálnia ez alatt.

Köszönöm szépen. Csak erre próbáltam felhívni az ön figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e szólni bárki még. (*Bertha Szilvia: Én erre reagálhatok?*) Persze, képviselő asszony. Hogyne. Parancsoljon!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A képviselőtársam félreértett, én nem a táppénzcsalásra gondoltam, hogy majd a szabadság helyett táppénzre fognak menni, hanem arra, hogy a pihenőidő elmulasztása olyan kimerültséget okoz (*Spaller Endre: Ez a múlt.*), ami... A múltban is volt, de akkor miért nem azt mondja akár a kormány, akár a tisztelt betérjesztő, hogy az ez évre járó szabadságot kivehetik, csak azt fizessék ki, ami korábbról származik. Ez lenne a logikus, hiszen akkor a régi rendszert rendezni. Köszönöm szépen. (*Kósa Lajos: Akkor vegyük ki.*)

ELNÖK: Elnézést kérek, közben itt konzultációt folytattunk, de értettük a képviselő asszony szavait is. A konzultációnak egyébként az a vége szerintem, hogy majd valami más kell hogy szülessen, mint ami most van előttünk.

Kérdezem még egyszer a képviselőtársaimat, hogy bárki kíván-e még szólni. (*Jelzésre:*) Igen. Képviselőtársam, parancsoljon!

DR. CZIRA SZABOLCS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt hiszem, az nyelvbötlés lehetett, hogy ez a multikra is vonatkozik, mert ez a közszolgálatban... (*Kósa Lajos: Dehogya, az Mt. is benne van.*) Bocsánat, ez akkor rendben van.

Az önkormányzat világában világosan lehet azt látni, hogy adódnak olyan élethelyzetek, amikor valakinek helyettesíteni kell valakit, mert esetleg beteg, és nem tudja az önkormányzat kiadni azokat a szabadságnapokat, amiket szeretne kiadni. Sőt, amikor most átalakítottuk a közigazgatást, amikor a járások leváltak, akkor pluszmunka merült föl az önkormányzat részéről, és nem tudták a dolgozók kivenni a szabadságot.

Azt gondoltam, hogy akkora nagy vitát ez nem fog kiváltani, amikor a dolgozókon szeretnének segíteni. Ez egy pozitív töltetű előterjesztés, és az gondolom, inkább támogatni kellene, nem azt keresni, hogy miért nem lehet ezt kiadni. Én nem találok azt sem ördögtől valónak, hogy ha a későbbiekben is adódnak ilyen élethelyzetek, azokat is meg lehetne oldani, ha van olyan dolgozó, aki nem kívánja a harminc-egynéhány napos szabadságát kivenni, hanem néhány napot szeretne megváltani, de erről most már nem lehet szó. Gyakorlatilag arról van szó, hogy a szabadságot így is, úgy is valamilyen módon ki kell adni a dolgozónak, de ez most lerendezné azokat a dolgokat, amiket a korábbi időben nem tudtak valamilyen úton-módon kiadni. Valahogy úgy tűnik, mintha a munkáltató egy gonosz ember lenne, és az a gonosz ember nem engedi el szabadságra, de erről nincs szó például az önkormányzat

világában, hanem mi szeretnénk kiadni a szabadságot, de az élethelyzet azt hozta, hogy nem sikerült kiadni bizonyos esetekben.

Azt gondolom, ezt támogatni lehetne, lehet, hogy azzal a finom cizellálással, amit a helyettes államtitkár úr elmondott, hogy ezen úgy módosítsunk, hogy megfeleljen a nemzetközi szabályoknak is. Én támogatnám ezt a javaslatot a magam részéről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Czira képviselőtársam. Van-e még más megszólalási szándék? *(Nincs jelzés.)* Akkor néhány mondatot mondanék a végén, utána, azt javaslom, hogy a kormánynak és az előterjesztőnek adjuk vissza a szót, és majd azt követően foglaljunk állást.

Én azt szeretném mondani, hogy szerintem a munka világában történő szabályozásokat nem feltétlen módon egyéni képviselői indítványokkal célszerű megtenni. Nem azt kérdőjelezem meg, hogy ehhez nincs joga az egyéni képviselőnek, hogyne lenne, persze hogy van joga, csak jobb az, ha a munka világának szerepvállalóival, akár a munkaadók, akár a munkavállalók képviselével közösen tesszük meg mindezt. Kíváncsi lennék, hogy mi lenne az ő véleményük ehhez illetően. Valószínűsítem, hogy nagyon nem rajonganának érte, vagy nem feltétlen módon. *(Kara Ákos megérkezik a bizottság ülésére.)* Az alelnök urat köszöntöm közben. Szerintem a célszerűség azt diktálná, hogy ezeket a szabályozásokat ott tegyük meg, azokkal egyeztetve, akikkel egyeztetni célszerű.

Olyan részletekbe nem is akarok belebocsátkozni, hogy a nagyjából egy éve hatályosult munka törvénykönyve, az új munka törvénykönyve milyen történéseket hozott a szabadság ügyében. Biztos emlékeznek rá a képviselőtársaim is, olyanokat, hogy volt, hogy a szabadság ideje alatt járó összegek csökkenő mértéket öltöttek, volt olyan, hogy az Mt. szerinti 20 nap alapszabadságon túl, vannak több százezren ebben az országban, akiket pótszabadság nem illet meg. Mondhatnék még néhány ilyen példát, de önök is tudják. A közfoglalkoztatottakról beszéltem jelesül, ahol sem a szolgálati jogviszony alapján eltöltött idő, sem a nevelt gyermekek száma alapján járó pótszabadságok nincsenek kódolva. Mondhatnék nagyon sok mindent a szabadsághoz illetően, amit az új munka törvénykönyv hozott. Nem kellene még ezt megkavarni olyan, oldalról jött és egyeztetetlen vélekedésekkel, amelyek még tovább torzítják ezt a rendszert.

A másik, szerintem problematikus terület ebben a történetben az – Spaller képviselőtársam, szeretném jelezni –, hogy ennek a problémának a kezelésére volt lehetősége ennek a kormánynak, hiszen 2012-ben is az a szabály volt érvényben, ami gyakorlatilag január 1-jéig történő szabadságkiadással, és ha rendkívüli helyzet van, akkor március 31-éig történő szabadságkiadással párosult.

A másik része a dolognak, hogy ha ma is az a szabályozás él, hogy január 31., és rendkívüli esetben március 31., akkor nem értem, hogy miért februári dátumokkal akarunk itt bármit megváltani. Először adjuk meg annak a lehetőségét talán, hogy a munkáltató kiadhassa a szabadságot az aktuális törvényi rendelkezéshez illetően március 31-éig, hiszen én is úgy vélekedek, hogy a szabadság alapvetően arról szól, hogy regenerálódjék a munkavállaló, arról szól, hogy kisebb baleseti kockázattal vegye fel a munkát. Az azért mindenki előtt teljesen tiszta és világos, hogy ha valaki nem kellően kipihent, hanem fáradt állapotban végez munkatevékenységet, akkor sokkal nagyobb kockázatokkal kell szembenéznie. Én most itt közösségi jogi korlátozásokra, egyebekre nem hivatkozom, mert ezt az államtitkár úr elmondta az első mondataiban.

Egy szó mint száz, nem túlbeszélve a történetet, azt szeretném mondani, hogy sokkal praktikusabb lenne, ha olyan alapkérdésekben, amelyek több millió ember életét befolyásolják, még ha parciális kérdésről is van szó, azokkal egyeztetve történné meg minden, aminek meg kell történnie, akik szerepvállalói a munka világának. Köszönöm szépen.

Visszaadom a szót a képviselőtársam, utána pedig a kormány képviselői számára.

Kósa Lajos (Fidesz) reflexiói

KÓSA LAJOS (Fidesz), előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Én új fiú vagyok itt, a foglalkoztatási bizottságban, nem gondoltam volna, hogy egy ilyen, szerintem viszonylag nem nagyon fontos, ám nyilvánvalóan annak a néhány ezer embernek az érdekét szolgáló kérdés robbantja ki az osztályharcot, de nyilván jártas vagyok a politikában, és pontosan tudom, hogy bármiből lehet bármit csinálni.

Természetesen egyetértek azzal a szabályozással, ami most van, hogy a tárgyévi szabadságot adjuk ki a tárgyévben. A múltban viszont van egy függő kérdés, amiben néhány ezer emberrel nem szeretnék kiszúrni mint törvényhozó, mert elfelejtettünk – akár lehet ez a kormány hibája, a parlamenté vagy bárkié – különböző okok miatt egy átmeneti szabályozásban gondolni arra, hogy például van egy nagyon kedves kolléganóm, aki most szólt két gyerek után, hogy visszajönne a munkahelyére, a városházára október 15-ével, és van neki 120 nap szabadsága, kiadni nem tudom, mert kevesebb a nap, és nem tudom kifizetni. Egyébként ő valószínűleg pihent két gyerek után, a gyereknevelés otthon, a gyed, gyes után. Bonyolult az élet, vannak olyan részek, én is egyetértek azzal, támogattam is, hogy legyen kötelező feszítőerő, hogy ki kell adni a tárgyévi szabadságot, de az elmúlt időszakban keletkeztek olyan feszültségek, amelyeket nem újra prolongálni akarok, csak szeretnék ezeknek az embereknek segíteni. Nem szeretném azt mondani ennek a nagyon kedves kolléganőnek, hogy az egyetlen lehetséges dolog, hogy kirúgom, mert akkor ki tudom fizetni neki a szabadságot. Több szabadsága halmozódott fel a két gyerekre járó gyes után, ő pedig most talált olyan intézményt, így nem tudott januárban szólni, hogy majd októberben a gyerek bölcsibe meg oviba fog menni, mert úgy veszik fel őket, hogy pont egymás mellett van a kettő, tehát könnyen tudja hurcolni. Én csak ilyen élethelyzetekről gondolkodok.

Persze biztos jobb lett volna a kormányra várni, meg leegyeztetni a munkaügyi szervezetekkel meg a munkaadókkal, és 2014 augusztusára nagyon csilli-villi szabályt tudtunk volna hozni. Egy kicsit addigra már elment volna a hajó, de biztos az lett volna a jó. Ez most egy olyan problémát old meg, ami nem milliókat érint, hanem néhány ezer embert az országban, akiknek én szeretnék segíteni.

Arra kérem a bizottságot, hogy félretéve a mindenfajta szempontokat – én elfogadok mindenfajta politikai szlogent, én is politikus vagyok, én is bármibe bele tudok kötni vice versa, mert ez alapadottság a szakmánkban –, vegyük ezt tárgysorozatba, üssünk össze valami olyan szabályozást... Természetesen leegyeztettem ezt a javaslatot is egyébként, nem kell mondjam, üzemi tanáccsal meg mindenféle munkajogással, ezt látták kivitelezhetőnek, de én elfogadok más lehetőséget is. Arra kérem a bizottságot, hogy megőrizve a politikai szempontjainkat, ennek a néhány ezer embernek, aki ilyen helyzetben van, segítsünk ezzel. Nagyon megköszönöm, ha támogatnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselőtársam. A kormánynak adom meg a szót. Parancsoljon!

Dr. Modori László helyettes államtitkár (NGM) reflexiói

DR. MODORI LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nagyon szépen köszönöm. Ha megengedik, pár dolgot szeretnék pontosítani, mert úgy vélem, hogy bizonyos kérdésekben egy kis félreértés van. Elnézést, ha ez a félreértés abból fakad, hogy mi nem fogalmaztunk kellőképpen egyértelműen.

Úgy gondolom, hogy azért az farizeus hozzáállás lenne a részünkről, akár kormányzati részről, hogy azt mondjuk, hogy ez nem egy valós probléma. Ez a generális szabályozás egyébként nemcsak az új Mt.-ben, hanem már a régi Mt.-ben is benne volt, tehát még az előző kormányzat fogadta el azt a szabályozást, hogy főszabályként január 31-ig, illetve ha olyan ok van, akkor március 31-ig, persze megfelelő indoklási kötelezettséggel, még a következő évben is ki lehet adni a szabadságot. Látjuk, hogy annak ellenére, hogy ez a munkajogi szabályozás része már hosszú ideje, nem sikerült megoldani ezt a problémát, pont azért, mert az előtte lévő időszakban hihetetlen mértékű szabadságok halmozódtak fel. Kósa képviselő úr említette ezt a 120 napot. Bizony találkozunk olyannal is, ahol nemhogy 120, hanem 200 nap fölötti felhalmozódott szabadság van. Ezt a kérdést mindenképpen valahogy kezelni kell. Mi erre mondtuk azt, hogy ez egy valós probléma, értjük a szándékot, és tényleg kezelni kellene valahogy a kérdést. Azért mondtuk el azt is, hogy ennek bizony vannak közösségi jogi, nemzetközi jogi korlátai, hogy milyen mértékben és hogyan tudjuk kezelni a problémát.

Amit a képviselő asszony elmondott az imént, azzal kapcsolatban annyit szeretnék pontosítani, hogy most senki nem vitatja azt, hogy főszabályként a szabadság miről szól, hogy ki tudja pihenni magát a munkavállaló, regenerálódjon. Ennek nemcsak munkavédelmi, balesetvédelmi szempontból van jelentősége, hanem olyan szempontból is, hogy hatékonyabban tudja végezni a munkáját, ne égjen ki, s a többi. Tehát nem véletlenül szerepel az ILO-egyezményben, illetve az irányelvben, amire hivatkoztam, hogy az alapszabadság esetében van ez a korlát, pont azért nem engedi, hogy az megváltható legyen a jogviszony megszűnése előtt. Nem nekem tisztem magának az előterjesztésnek a védelme ilyen szempontból, de itt most nem arról beszélünk, amit a képviselő asszony mondott, hogy bármikor erre lehetőség van. Ez a javaslat egy egyszeri dologról beszél. Egyébként én nem is támogatnám azt a kormányzat részéről, illetve a kormányzat nevében nem tudok nyilatkozni, az NGM nevében tudok nyilatkozni, az NGM részéről nem is támogatnám azt, hogy a későbbiekben bármikor ilyen típusú lehetőséget biztosítson, tehát hogy ez általános, nem egyszeri szabályozás legyen, mert pont az lenne ennek a szabályozásnak a lényege, hogy rendezzük ezt a kérdést, utána pedig azokat a garanciákat meg kellene teremteni, hogy ilyen mértékű szabadságfelhalmozás, ennek az újratermelődése ne történhessen meg, erre ne kerülhessen sor. Nem arról volt szó a képviselői indítvány szerint sem, hogy ezt generális jelleggel bármikor a jövőben lehet csinálni. Egyszeri alkalommal kell orvosolni a kérdést, és lehetőleg megakadályozni, hogy ez még egyszer előforduljon. Ez a mértékű szabadság, amiről most akár a közsférában, akár a versenyszférában, beszélünk mindannyiunk előtt világos, hogy több ciklus alatt halmozódott fel, és nem tudtuk ezt a problémát kezelni, erre egy adekvát választ adni.

A lényeg az – és itt még egy pontosítást szeretnék tenni ahhoz, amit a képviselő asszony mondott –, ha jól értettem, hogy el kellene határolni a korábbi években felhalmozódott szabadságot és a mostanit, és a korábbi éveket megváltani, a mostanit pedig kiadni. Erre nincs lehetőség, pont ezt mondtam, hogy ez a nemzetközi jogi kötelezettségeinkkel és az uniós jogi kötelezettségeinkkel, tehát a közösségi joggal ellentétes lenne, mert nem arról szól ez a szabályozás, hogy az előzőt meg lehet váltani és a mostanit nem, hanem arról szól, hogy az éves alapszabadságot nem lehet megváltani egyáltalán, se az

ideit, se az előzőt. Ebben rejlik a problematika, hogy valóban rendezni kellene valahogy a kérdést. Én is azt mondom, hogy főszabályként ki kellene adni, vagy ki kellett volna adni, de ez nem történt meg. Erre mondtuk azt, hogy az éves alapszabadságnál, sem az ideinél, sem a tavalyinál nincs erre lehetőség, mert az adott évben ki kell adni, illetve január 31-gyel, március 31-gyel, megfelelő indoklási kötelezettséggel, ennek a megváltását ILO-egyezmény, irányelv tiltja. Amit meg lehetne váltani, amire lehetőséget látunk, az az alapszabadság feletti pótszabadság, tehát ha hosszabb szolgálati jogviszonyról beszélünk, azért több szabadság jár, vezetői pótszabadság, s a többi. Ezt lehetne megváltani, mert ilyen keretek között mozgunk. De mi is úgy gondoljuk, hogy ez azért támogatható. Itt is az lenne a legjobb, ha kiadtuk volna vagy ki tudnánk adni – most beszélek valamennyi munkáltató nevében –, de látszik, hogy ezt a problémát nem tudtuk kezelni. Ezért mondjuk, hogy ebben a körben erre lehetőséget látunk, persze egyszeri alkalommal, ezt szeretném hangsúlyozni, nem generális jelleggel, és olyan módon, hogy a megfelelő garanciák legyenek meg, hogy ennek az újratermelődését megakadályozzuk. A 20-25 naphoz képest a pótszabadságok mértéke elhanyagolható szabadságtömeget vagy napszámot jelent, illetve egy szűkebb alanyi kört érint, mert akinek csak az alapszabadság van, nála ez a szabályozás pont ezek miatt a korlátok miatt szóba sem jöhet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hosszabb összefoglalást nem kívánok tenni a dologhoz illesztetten, bár tudnék, de ezzel nem untatnék senkit.

Határozathozatal

A tárgysorozatba-vételről fogunk dönteni. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kik azok, akik tárgysorozatba-vételre alkalmasnak tartják az előterjesztést. *(Szavazás.)* Látok ilyen 12-t. Kik azok, akik nem tartják alkalmasnak? *(Nincs jelzés.)* Ilyet nem látok. Tartózkodtak tehát 5-en. Köszönöm szépen. Ez azt jelenti, hogy az általános vitára való alkalmasságról is döntünk.

Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kik azok, akik általános vitára alkalmasnak tartják az előterjesztést. *(Szavazás.)* 12. Köszönöm szépen. Kik azok, akik nem tartják alkalmasnak általános vitára? *(Nincs jelzés.)* 5-en tartózkodnak. Köszönöm szépen.

Mielőtt ezt a napirendi pontot lezárom, megadom a szót az előterjesztőnek.

KÓSA LAJOS (Fidesz), előterjesztő: Nagyon szépen köszönöm a bizottság támogatását. Egészen biztos, hogy tudunk valami kompromisszumra jutni. Tájékoztatásul szeretném mondani, hogy ebben a pillanatban megkértem Kara Ákos alelnök urat, hogy társelőterjesztőként csatlakozzon az előterjesztésemhez, hogy tudja a bizottsági vitában képviselni. Majd ezt elrendezzük a parlamentben. A kormányt meg keressük, mégpedig azokkal a munkajogászokkal, akik egyébként foglalkoztak ezzel és maguk csinálták a javaslatot, hogy a szempontokat tudjuk egyeztetni, és akkor majd akár bizottsággal, akár módosító indítványokkal tudjuk kezelni, és megoldjuk ezt a néhány ezer embert érintő problémát. Köszönöm ezeknek az embereknek a nevében a támogatást.

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselőtársam. Előadókat is állít a bizottság, a többségi Kara Ákos képviselő úr, a kisebbségi pedig én leszek. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom. A képviselőtársamnak és a minisztérium képviselőinek is köszönöm.

Egyebek

Áttérünk a 2. napirendi pontunkra, az Egyebek napirendi pontra. Nekem mindösszesen egy mondatom van. Az előre látható történéseket figyelembe véve jövő hét hétfőn, 30-án 9.30-ra tervezzük a következő bizottsági ülésünket. Ha valami rendkívüli van, akkor nyilván az alelnök urakkal egyeztetve mindenki kap tájékoztatást. Kérdezem, bárkinek van-e bármilyen bejelenteni valója. *(Nincs jelzés.)*

Amennyiben nincs, akkor nekem van még egy. Van egy nemzetközi programunk, amely november 10-11-ére vonatkozik, az Európai Unió soros elnökségének parlamenti bizottságokat érintő találkozási lehetősége, amely a foglalkoztatás ösztönzése címszó alatt szerepel. Szeptember 25-éig, azaz holnaputánig kell tájékoztatást adnunk a Külügyi Igazgatóságnak, hogy a bizottságot ki, hogyan és milyen formában képviseli. Itt egy másik bizottsággal, a családügyi és lakhatási bizottsággal karöltve, egyeztetve kell jelölést tennünk. A múltkori alkalommal kormánypárti képviselő vett részt a mi részünkről, a másik bizottságból ellenzéki. Most fordítanánk ezen a történeten, most ebből a bizottságból ellenzéki képviselő venne részt, a másik bizottságból pedig kormánypárti. Ezt az egyeztetést a szakértő asszony végzi.

Van javaslatom a dologra, de nyilvánvalóan, ha más javaslat van, akkor pedig döntünk a más javaslatról. Azt javaslom, hogy ezen a november 10-11-ei, vasárnap-hétfői rendezvényen Nemény András képviselőtársunk vegyen részt, ha a bizottság ezt támogatja. Ha más javaslat van, akkor természetesen azt tárgyaljuk meg. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy van-e más javaslat. *(Nincs jelzés.)* Nem látok. Így kérdezem, támogatják-e, hogy Nemény András vegyen részt. Persze ehhez még a másik bizottsággal egyeztetni kell. Aki támogatja, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú. Az egyeztetésre felkérjük a szakértő asszonyt, hogy tegye meg a családügyi és lakhatási bizottsággal. Köszönöm szépen.

Részemről más nincs. Amennyiben nincs más bejelenteni való, akkor bezárom a bizottsági ülést. Szép napot!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 15 perc)

Gúr Nándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Thomas-Takács Aliz